

netop er dem, der i deres Fritid skulle kunne magte Haverne og derved skaffe en velkommen Biindtægt for de smaa Hjem paa Landet. Efter disse mine Udtalelser, antager jeg, at det ærede Medlem ikke vil have noget særligt imod for i Aar at falde til Ro med Hensyn til dette Spørgsmaal, idet jeg kan tilsige ham min Støtte paa dette Omraade, for saa vidt jeg fremtidig faar med Sagen at gøre.

Endelig har det ærede Medlem under Nr. 30 stillet et Ændringsforslag om Rejseunderstøttelse til indenlandske Fiskere. Der kan jeg henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg tror ikke, at Sagen er moden til, at man nu kan komme ind paa at give Understøttelse til saadanne Rejser, Sagen blev omtalt her ved, jeg erindrer ikke, om det var anden eller første Behandling af Finansloven, og jeg maa vedblivende udtale mig mod denne Bevilling.

Hermed har jeg sluttet Omtalen af de enkelte Ændringsforslag, og jeg skal endnu kun udtale, at som Landbrugsministeriets Budget foreligger til og efter al Sandsynlighed vil komme til at foreligge efter 3die Behandling, finder jeg det fuldt ud tilfredsstillende. Jeg paaskønner det ærede Udvalgs Stilling lige over for de af mig foreslaaede Bevillinger. Landbruget vedbliver stadig at kæmpe med vanskelige Forhold, vi se Vanskelighederne vokse op, og nu i de sidste Dage have vi jo set det lige over for vore Eksportforhold. Det er derfor godt at vide, at Landbruget her i Rigsdagen har et villigt Øre, og at man her finder god Vilje til at støtte det, saa vidt Rimelighed og Billighed fordrer det.

C. Rasmussen: Jeg skal blot tillade mig at udtale en Tak til Finansudvalget og den ærede Minister for den Bevilling, der er givet til Sikring af Kysten nede ved Ellekilde. Vandet har jo der gjort overordentlig stor Skade, og det er ganske nødvendigt fra Statens Side at tage fat paa at forhindre, at denne Skade yderligere udvides. Jeg vil tillade mig at haabe, at det høje Ting vil følge Finansudvalget og stemme for denne Bevilling. Derimod er jeg ikke saa overordentlig glad ved den Stilling, man har taget til Rejseunderstøttelser for Fiskere. Jeg forstaar ikke den Modstand, man har rejst mod denne Sag. Jeg hørte ganske vist under Finanslovens første Behandling, at saa vel Finansudvalget, den ærede Ordfører som den ærede Minister sagde, at der var ikke

kommen noget Andragende fra Fiskerne om at faa en saadan Bevilling, og derfor mente man ikke, at der var Grund til at give den. Den ærede Minister sagde i Dag, at Sagen sikkert ikke var moden endnu. Jeg forstaar ikke dette. Der ydes jo store Beløb til Rejser for Husmænd. De ere ikke for store, det er ikke min Mening, men det er dog ret betydelige Beløb, og det erkendes fra alle Sider, at disse Husmandsrejser have haft stor Betydning for Udviklingen af det mindre Landbrug her i Landet. Men jeg vil tillade mig at spørge: Er Initiativet til disse Rejser kommet fra Husmændene selv? Er det Husmændene selv, der have indgivet Andragender om at faa disse Beløb? Jeg tror det ikke. Jeg tror, at Sagen er bleven rejst af Rigsdagsmænd, der have haft Interesse for, at vore Husmænd skulde lære noget. Jeg tror, at det er ikke Husmændene selv, der ere komne med et ærbødigt Andragende til Rigsdagen om at faa paabegyndt disse Rejser, derfor forekommer det mig mærkeligt, at man nu ikke fra Rigsdagens Side vil gaa med til i det smaa at begynde, paa at faa noget lignende sat i Scene for vore Fiskeres Vedkommende. Man maa dog være paa det Rene med — og det er man sikkert ogsaa fra de fleste Sider — at det vil have en overordentlig stor Betydning. Da det imidlertid kun er et enkelt Medlem af Finansudvalget, der stiller Forslaget, har jeg ikke noget som helst Haab om, at det skal kunne føres igennem, men jeg vil slutte med at bede den ærede Minister om vedblivende at have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag. Maaske han saa til næste Aar kunde stille et Forslag i den Henseende og sørge for, at der blev gjort noget for at oplære vore Fiskere i at drive Fiskeriet noget mere rationelt, end det drives i dette Øjeblik. Jeg tror, at det maa kunne lade sig gøre, og jeg vil udtale Haabet om, at jeg ved denne min korte Udtalelse har overbevist den ærede Minister om, at der sikkert kan gøres noget i den Retning.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslag under Nr. 1 til § 2 af *Landbrugsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, (se Tillæg B.)
vedtoges uden Afstemning.